

Helle Sjelle (KF):

Dansk Folkeparti har givet udtryk for, at de med beslutningsforslag nr. B 116 ønsker at pålægge regeringen at modarbejde ethvert initiativ til at genoplive den forkastede EU-forfatning, men det kan vi Konservative naturligvis ikke bakke op.

Vi synes stadig væk, at forfatningstraktaten er det bedste udgangspunkt for at komme videre med et tæt og forpligtende europæisk samarbejde, og det er det, vi ønsker. Derudover er der også det ved det, at det har været linjen i den folketingsvedtagelse, som der var et bredt flertal, der støttede sidste år.

Om vi så ender med at få netop den her forfatningstraktat vedtaget, når de europæiske ledere engang har forhandlet færdigt, er en helt anden sag, og det er ikke til at sige noget om det på nuværende tidspunkt. Man kan sagtens forestille sig, at vi ender med en noget forenklet udgave af traktaten. Der skal dog ikke herske tvivl om, at vi Konservative bestemt ikke vil forhindre fremskridt i det videre EU-samarbejde, sådan som Dansk Folkepartis beslutningsforslag reelt er et udtryk for. Derfor afviser vi også forslaget.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren, og vi går videre i ordfører-rækken. Fru Lone Dybkjær.

Kl. 16.20

Lone Dybkjær (RV):

Også Det Radikale Venstre siger nej til forslaget. Det gør vi, fordi vi sådan set har været tilhængere af forfatningstraktaten og har som overordnet linje, at så meget af forfatningstraktaten skal gennemføres som muligt. Det skal jeg vende tilbage til.

Først vil jeg komme med et par bemærkninger. I og for sig er det jo en meget god dag, vi har den her debat på, for det er umiddelbart efter det franske valg, og det kan jo så give anledning til – og det ved vi giver anledning til – at diskussionen om forfatningstraktaten eller en modificeret udgave af den igen bliver aktuel. Derfor kan det måske også være meget godt allerede i dag at sige, at vi bestemt ikke er tilhængere af Sarkozys ideer om, at man først laver en lille traktat, og så kører man en lidt større traktat senere. Vi mener ikke, at det gavner det europæiske samarbejde, at man laver sådan en serie af traktater.

Vi synes sådan set, at vi har haft nok af dem, og vi synes, at det, der skal til nu, er, at man laver en holdbar traktat forstået på den måde, at det er en traktat, der kan holde en række år frem, så man ikke igen skal ind i de her forfatningsmæssige diskussioner, som vi erfaringsmæssigt jo ved ikke interesserer almindelige borgere, men måske nok sådan nogle som os, der er i Folketinget, og andre af vores type, om man så må sige.

Da spørgsmålet om folkeafstemninger har været rejst i forbindelse med spørgsmålene – jeg håber sådan set, der kommer spørgsmål alligevel, og hr. Rune Lund har jo allerede været der med nogle – vil jeg godt sige, at Det Radikale Venstres principielle holdning til folkeafstemninger er, at der skal være folkeafstemning, hvis der er en § 20, altså hvis grundloven kræver det, og ellers mener vi ikke, at der skal være folkeafstemning om den kommende traktat. Det vil jo så vise sig, om der vil være § 20-elementer i den kommende traktat, når den nu bliver revideret, eller der ikke vil være det. Det er vores principielle holdning.

Til det, som hr. Rune Lund siger, vil jeg sige, at vi jo må konstatere, at regeringen ikke anvender nogle fiffige fortolkninger af grundloven – det er jo sådan set nogle jurister, der sidder og arbejder med det. Men vi ved jo, at der, hvor der virkelig var tale suverænitetssafgivelse i hr. Rune Lunds forståelse af begrebet, var i 1986, hvor vi gik fra enstemmighed til flertalsafgørelser. Det var jo interessant. Der var en vejledende folkeafstemning, og den viste jo meget klart, at det, at man ændrede på stemmevægtene, altså ikke gav anledning til en § 20-sag.

Vi vil i øvrigt gerne lave grundloven om. Et af vores medlemmer af Folketinget, som også sidder i Præsidiets, har jo advokeret for, at vi fik en grundlovsændring i Danmark, men det har der altså indtil videre ikke været flertal for. Men jeg vil da gerne med det samme sige, at så ville sådan en diskussion som den, vi har nu, selvfølgelig også komme i spil. Men vi har den grundlov, som vi har, og det ser ud til, at vi kommer til at leve med den ganske længe, og så vil vi sådan set have den som udgangspunkt også for folkeafstemninger.

Så vil jeg sige, at når vi gerne vil have så meget af forfatningstraktaten med som muligt, er det, fordi vi synes, den indeholder nogle grundlæggende gode ting, og der vil jeg lige nævne nogle af dem.